

KARIN SANDER

SIGRID 1930, 2009

35''

Almanya'nın önde gelen kavramsal sanatçılarından Karin Sander, kendisine ve hayatına temas eden diğer insanların gündelik alışkanlıkları, onlara ait hikaye ve anıları çalışmalarının merkezinde konumlandırır. *Sigrid 1930*, sanatçının kendi ailesine ait filmin kısa bir parçasından oluşan buluntu görüntülere yer veriyor. Küçük bir kızı ormanlık alanda oynarken gösteren görüntüler aslında 1930 yılındaki kayıtlardan kalma. Böylece, videoda görüntünün zaman içinde bozulmasına sebep olan, pas rengi küf, leke ve çizik izleri bir yandan çalışmanın estetiğini belirlerken, diğer yandan zamanın imgeler üzerindeki dönüştürücü gücüne referans veriyor.

Karin Sander is a German conceptual artist that centers her work around other people's everyday habits and their stories and memories as they come into contact with herself and her life. In *Sigrid 1930*, she uses found footage; a short excerpt from a film belonging to the family of the artist. Showing a little girl playing on a forest glade, the footage actually dates back from 1930. Thus, while the traces of rust-colored mold, stains, and scratches that have caused the film to deteriorate over time determine the aesthetics of the work, they also provide references as to time's transformative power over images.

Neuer Berliner Kunstverein, Almanya Seçkisi

Selected by Neuer Berliner Kunstverein (n.b.k), Germany

THE INSTITUTE FOR NEW FEELING (SCOTT ANDREW, AGNES BOLT AND NINA SARNELLE)

VARLIK BU THIS IS PRESENCE, 2016
17'19''

Scott Andrew, Agnes Bolt ve Nina Sarnelle tarafından Los Angeles'ta kurulan The Institute for New Feeling (Yeni Hissiyat Enstitüsü), insanların daha önce hissetmedikleri duyguları deneyimlemeleri için yeni yöntemler geliştirmeyi hedefleyen bir araştırma kliniği ve daha önce sanat kurumlarında sergilenmiş bir proje. Sergideki videoya göre enstitü, günümüz şifa yöntemleriyle popüler tıp, terapi, sağlık ve güzellik sektörlerine ait içerik ve tanımlardan yararlanarak kendi uzmanlık alanlarını üretiyor. Mevcut dijital çağın üretim-tüketim biçimlerinden ve teknolojinin imkanlarından yola çıkarak çeşitli tedavi, terapi, rehabilitasyon ve sağlık ürünleri üzerinde çalışmalar sürdürüyor ve bu alanda üretim yapıyor.

Founded by Scott Andrew, Agnes Bolt, and Nina Sarnelle in Los Angeles and featured in several art exhibitions, The Institute for New Feeling is a research clinic committed to developing new ways for people to experience feelings they never felt before. According to the video in the exhibition, the institute invents its own authority, borrowing from new age healing methods and from the content and definitions of the industries of mainstream medicine, therapy, and health and beauty. Drawing on the contemporary digital age's modes of production and consumption and its technological possibilities, the institute works on and develops treatments, therapies, retreats and wellness products.

Ballroom Marfa, ABD Seçkisi
Selected by Ballroom Marfa, USA

EVA & FRANCO MATTES

KARANLIK İÇERİK (BÖLÜM 1, 2, 3) DARK CONTENT (EPISODES 1, 2, 3), 2015
16'18''

New York'ta yaşayıp çalışan Eva ve Franco Mattes, çalışmalarında video ve performans sanatının imkânlarını internet kültürünün gündelik hayattaki etkisini araştırmak için kullanır. Gerçek, yani fiziki olarak deneyimlenen alanla dijital-sanal ortamda üretilen bilginin iç içe geçmiş halini sorunsallaştırır. İkili, video çalışmalarında, özgür bir alan olarak tanımlanan ve hissedilen sanal ortamdaki bilgilerin yönetim mekanizmaları tarafından nasıl kontrol altına alındığına ve aslında internetin gerçek bilginin gizlendiği bir alan olduğuna dikkat çeker. Sergide yer alan *Karanlık İçerik* adlı videoda bir nevi iktidar temsili olarak görülebilecek kontrolörler, internette yer alan içerikleri şirketlerin taleplerine göre neden ve nasıl kısıtladıkları ya da yayından kaldırdıklarını anlatıyor.

New York based artists Eva and Franco Mattes use video and performance art to explore the effects of Internet culture on everyday life. They problematize the melding of real, or physically-experienced space with the information produced in the digital or virtual environment. In their video, the duo draws attention to how the information in the virtual environment, which is described as and felt like a free space, is controlled by management systems, and how the Internet is actually a space where real information is hidden from view. In *Dark Content* featured in the exhibition, content moderators, a symbol of power, explain why and how they restrict or remove content on the Internet according to the requests of companies.

Bergamo Modern ve Çağdaş Sanat Merkezi, İtalya Seçkisi
Selected by GAMEC, Italy

FAREEHA GHEZAL

KADINA ŞİDDET VIOLENCE AGAINST WOMEN, 2010
1'40''

Çalışmalarını yaşadığı Orta Doğu coğrafyasının kültürel imgeleri etrafında biçimlendiren Fareeha Ghezal, bölgenin önde gelen kadın sanatçılarından biri olarak, Afganistan'ın geçmişten günümüze süregelen meselelerine güncel yorumlar getirir. Sergide yer alan *Kadına Şiddet*, gündelik hayatın sosyal, politik ve ekonomik alanında uzun zamandır görünmez olan kadın imgesine odaklanıyor. Videoda yer alan Afgan kadın, toprağın altına gömülmüş bir aynayı çıkarıp yüzeyini temizleyerek kendi görüntüsüyle karşılaşiyor. Bu temsili karşılaşma anına izleyicinin ekrandaki görüntü aracılığıyla şahitlik etmesi teknolojinin aracı olduğu yeni bir görünürlüğe ulaşmış ve kadının toplumdaki tanımlanmış sınırına bir başkaldırı olarak okunabilir.

Fareeha Ghezal structures her works around the cultural images of the Middle East where she lives. As one of the significant women artists of the region, she reinterprets Afghanistan's chronic issues by a contemporary approach. Her work *Violence Against Women* focuses on the image of the woman, who has long been invisible in the social, political, and economic spheres of everyday life. The Afghan woman in the video unearths a mirror buried in the ground and is faced with her own image when she cleans its surface. By being on screen, this representational moment of encounter now acquires a new visibility mediated by technology and can be read as a rebellion against the defined boundaries of women in society.

Güncel Sanat Merkezi, Afganistan Seçkisi

Selected by Centre for Contemporary Art (CCA), Afghanistan

MAK YING TUNG

SİLAHSIZLANDIRMA DISARMING, 2013
3'53''

Hong Kong'da yaşayıp çalışan Mak Ying Tung, yerleştirme, performans ve illüstrasyon gibi farklı alanlarda üretimleriyle tanınır. Çalışmalarında, gündelik hayatta kişilerin dikkatini çekmeyen ayrıntılara odaklanan sanatçı, sıradan nesnelere işlev ve bağlamından kopartarak farklı bir kavramsal alan yaratır. *Silahsızlandırma* videosunda görülen el, kaktüsün dikenlerini insan yapımı bir alet olan cımbızla sökerek, bir nevi onu silahsızlandırarak ya da yaralayarak bitkinin hayatını sürdürmesini ve kendini savunmasını engelliyor. Maksudlu davranışları sorgulayan ve nedensiz kötülüğe işaret eden video, modern kent yaşamına pek de uzun uzadıya düşünmeden dahil ettiğimiz teknolojiyle doğaya ve dolaylı olarak kendimize verdiğimiz zararları ima ediyor.

Hong Kong artist Mak Ying Tung is known for the works she produces in diverse fields such as installation, performance, and illustration. Focusing on details that go unnoticed in people's everyday lives, the artist creates a different conceptual field by decontextualizing and altering the functions of ordinary objects. In her video *Disarming*, a hand picks the spines out of a cactus using tweezers –a manmade instrument–, in some sorts disarming and wounding the plant and thus preventing it from surviving and defending itself. Questioning intentional behaviors and suggesting motiveless malice, the video alludes to the damage we cause the nature and indirectly to ourselves through the technology we incorporate into modern urban life without giving it much thought.

Para Site, Çin Seçkisi

Selected by Para Site, China

ROHINI DEVASHER

GÖKLER ATMOSPHERES, 2015

9'

Doğa ve teknoloji arasındaki ilişkileri araştıran Rohini Devasher, insanoğlunun var olduğu bu iki alanın ortak örüntülerini inceler. Astronomi alanındaki araştırmalardan yola çıkarak gerçek ile kurgu arasındaki sınırları muğlaklaştırır. İnsanın dünyayı yeryüzündeki kendi perspektifinden gördüğü *Gökler* çalışmasında sanatçı, bir yandan bilim tarihine referans verirken bir yandan da teknolojinin insanın görme biçimlerindeki dönüştürücü gücünü sorguluyor. Nitekim, gezegenin ekosisteminin ilk defa bir bütün olarak algılanması, dünyanın uzaydan insanoğlu tarafından görülebildiği andan itibaren olmuştur. Gökyüzü ve bulut görüntülerinin içinden Hindistan'ın Bangalore şehri yakınlarındaki Gauribidanur Rasathanesi'nde bulunan radyo teleskobuna ait ince, siyah çizgiler geçen videoda, bilimsel veri ve doğa görüntüsü iç içe geçiyor.

Rohini Devasher explores the relationship between nature and technology and examines the intersecting patterns between these two fields of which humankind is a part. Based on her research in the field of astronomy, she blurs the boundaries between what is real and imagined. In her work *Atmospheres*, in which we see the Earth from our perspective on the ground the artist makes reference to the history of science while also questioning technology's transformative power over human ways of seeing. Indeed, the moment in which the Earth could be seen from outer space by humankind was also the first time the planet's ecosystem could be perceived as a whole. Scientific data and natural landscape intermingle in this video in which shifting frames of sky and cloud are crisscrossed by thin black lines from the radio telescope at the Gauribidanur Observatory near Bangalore in India.

Project 88, Hindistan Seçkisi

Selected by Project 88, India

MATEUSZ SADOWSKI

ZAMAN ALIR IT TAKES TIME, 2014

3'13''

Mateusz Sadowski video, fotoğraf ve yerleştirmelerinin merkezinde konumlandığı sıradan, gündelik nesnelere veya olayları kendi bağlamları dışındaki kavramsal alanlara taşır. Nesnelere biçimlerine farklı yöntemlerle müdahalede bulunarak onları katmanlara ayırır. Bu fiziksel müdahaleyle bir yandan görme biçimleri prensiplerini sorgularken bir yandan da nesne veya anıların oluşum sürecini inceler. Zaman kavramını, kullandığı "stop motion" tekniğiyle hareketli görüntü alanında yeniden üretir. Sanatçının *Zaman Alır* adlı videosunda üst üste gelen ve zamanın uçuculuğuna referans veren kağıtlar, hafızada yer eden imgelerin, anıların bir araya geldiği bir mekâna benziyor. Polonyalı sanatçı bu çalışmasında, insanın hafızasına ait imgeleri, teknoloji yardımıyla kalıcı hale getirerek unutkanlığın imkânlarını zorluyor.

Mateusz Sadowski centers his video, photography, and installation works around ordinary everyday objects or events, which he carries to conceptual spheres outside their own contexts. He intervenes in the forms of objects using diverse methods and divides these into layers. Through this physical intervention, he questions the principles of ways of seeing while at the same time examining the process by which objects or memories are formed. He reproduces the concept of time in the medium of the moving image using the stop-motion technique. In his video *It Takes Time*, sheets of paper piled one on top the other reference the evanescence of time and resemble a meeting place for images and reminiscences that are engraved in the memory. The Polish artist challenges the possibilities of forgetting by rendering images from human memory permanent through the use of technology.

Varşova Modern Sanat Müzesi, Polonya Seçkisi

Selected by the Museum of Modern Art in Warsaw, Poland

RACHEL MACLEAN

MİKROPLAR GERMS, 2013

3'

İskoç sanatçı Rachel MacLean, popüler kültürü mizahi bir yaklaşımla ele alan videolarında kendi ifadesiyle “tarihin içine girip çıkan”, parlak renkli ve kısa anlatım patlamaları halinde beliren, hiper gerçekçi fanteziler yaratır. MacLean, internet üzerinden edindiği buluntu sesleri ve kendi görüntüsünü bir araya getirdiği videolarında toplumsal cinsiyet ve kimlik rollerini sorgular. Büyüleyici bir kadın karakterin başrolde olduğu bir grup reklam mizansenini içeren *Mikroplar*'da, bir parfüm reklamından banyo temizleyicisi reklamına geçen karakter, yüzünde bir maskeyle son derece ikna edici tavırlar sergileyen bir kadınla sohbet ediyor ve dijital teknolojiyle oluşturulmuş, yapay, renkli ve aşırı temiz bu dünyada mikroskobik canlıların her yerde mevcut olduğu fikriyle gitgide paranoyaklaşıyor.

Scottish artist Rachel MacLean's videos are humorous takes on pop culture in which she creates hyperreal fantasies that emerge as short bursts of color-saturated narratives, which, in the artist's words, “slip inside and outside of history.” In her videos, MacLean questions gender and identity roles by combining her own image with appropriated audio gleaned from the Internet. *Germs* features a series of advertising tropes played by a glamorous female character who moves from a perfume ad to a bathroom cleaner ad, converses with an extremely persuasive masked woman, and becomes increasingly paranoid about the omnipresence of microscopic germs in an artificially-colored and hyper clean world created by digital technology.

Whitechapel Gallery, Birleşik Krallık Seçkisi

Selected by Whitechapel Gallery, UK

TOR JØRGEN VAN EIJK

ARAF PURGATORY, 2010

20'

Video sanatının geçmiş ve geleceği arasındaki kesişmeleri görünür hale getiren Tor Jørgen Van Eijk, görüntüleri üretirken sahip olduğu tüm teknik ve teknolojik imkânları devreye sokar. Böylece, hareketli görüntünün tarihinde sanatçının bedeninin bir parçası olarak kabul edilen video kamerayı ve yarattığı narsisizmi tartışmaya açar. Video yapımının kendisini kavramsal bir alana taşıdığı üretimlerinde, dijital mükemmeliyet arayışı yerine analog video alanındaki görüntü oluşumunun köklerini araştırır. *Araf*'ta kamera ve bilgisayarın teknik imkânlarıyla deneysel ve soyut biçimler yaratan Norveçli sanatçı, izleyiciye adeta meditasyon etkisi yaratan bir deneyim alanı sunuyor. Böylece, YouTube sonrası video ve televizyonun dil ve görüntünün salt alıcısı veya vericisi değil, bizzat üreticisi ya da hepsi birden olabileceğini vurguluyor.

In his works, Tor Jørgen Van Eijk renders visible the intersections between the past and future of video art. When creating his images, he brings into play all the technical and technological possibilities available to him. He thus opens to discussion the history of the moving image's notion of the video camera as an extension of the artist's body and the narcissism this engenders. In his works, in which video production takes him to a conceptual level, he explores the roots at the origin of the medium rather than seeking digital perfection. In *Purgatory*, the Norwegian artist creates experimental and abstract forms using the technical possibilities of the camera and computer, virtually offering the viewer a meditative experience. He thus emphasizes how video and television after YouTube can be more than just the receiver or transmitter of language and image and become the producer itself or all of these at the same time.

Tromsø Kunstforening, Norveç Seçkisi

Selected by Tromsø Kunstforening, Norway

ANDRÉS DENEGRİ

BEKLENİYORDUK (KURŞUN VE SOPA) WE WERE EXPECTED (LEAD AND STICK), 2013
4'14''

Arjantinli sanatçı ve akademisyen Andrés Denegri, sinema tarihindeki alışlagelmiş biçimsel tabuları, kullandığı farklı malzeme ve tekniklerle yapı söküme uğrattır. *Bekleniyorduk (kurşun ve sopa)*, kendi içinde yarattığı şiirsel ve kavramsal diliyle günümüz teknolojisi ve hareketli görüntünün geleneksel malzemelerini bir araya getiriyor. Projeksiyon cihazı, film, motorlu mekanizma, makaralar ve yapıyı sabitleyen metal borulardan oluşan çalışma, sürekli işleyen ve tekrar eden bir sistemi temsil ediyor. Sanatçının tasarladığı metal yapının üzerinde hareket halindeki 16 mm'lik film şeritleri, kendi işlevinden uzaklaşarak bir yüzey niteliği kazanıyor. Videodaki yerleştirmede projeksiyon aracılığıyla bu yüzeye yansıtılan görüntüler, Arjantin Ulusal Arşivi'nden alınan, ülkedeki sivil-askeri diktatörlüğün son bulup demokratik sistemin geri geldiği 1983'e kadar süren ve toplumun her kesiminde yankı bulan protestolardaki ordu ve polis baskılarına ait film ve fotoğraf kayıtları gibi belgesel malzemelerinden oluşuyor.

An artist and academic from Argentina, Andrés Denegri deconstructs the conventional taboos of form in film history through the materials and techniques he uses. *We Were Expected (lead and stick)* combines the poetic and conceptual language created within the work itself with present-day technologies and the more traditional materials of the moving image. Composed of the projector, the film, the motorized mechanism, and the reels and metal pipes on which rests the whole structure, the work represents a system that functions continuously and repetitively. 16 mm film strips in motion on the metal structure designed by the artist are detached from their function and become a surface onto which are projected images obtained from the General Archive of the Nation. The images projected on the installation in the video are documentary materials such as filmic and photographic records of repression by the army and police during protests. The protests had involved all segments of society and lasted until 1983 when civic-military dictatorship in Argentina ended and the democratic system was reinstated.

Fundación PRÓA, Arjantin Seçkisi

Selected by Fundación PRÓA, Argentina

IGOR JESUS

BAKIŞ AÇISI POV, 2015
1'39''

Lizbon'da yaşayan Brezilyalı genç sanatçı Igor Jesus, videoyu yeni sanatsal ifade yolları araştırdığı bir laboratuvar olarak görür. Deneyliliğiyle öne çıkan *Bakış Açısı*, gökyüzünden yerküreye bırakılmış bir hoparlörün önüne eklenmiş bir kamera vasıtasıyla kaydedilmiş düşüş görüntüsü içeriyor. Yeryüzüne doğru hızlı ve gergin hareketler üreterek düşen hoparlör, insana ait bakış açısı kalıplarını sorguluyor. Videoda kameranın insansız bir şekilde, herhangi bir kullanıcısı olmadan ortaya çıkarttığı rastlantısal hareketler, geleneksel hareketli görüntü üretiminde insanın rolünü tekrar düşündürüyor.

The young Brazilian artist Igor Jesus based in Lisbon uses moving image and video as a laboratory to test new artistic expressions. His experimental work *POV* captures a stereo speaker falling from the sky to the ground filmed by a camera attached to its front. As the speaker plummets toward the earth making rapid and jerky movements, it leads us to question our conventional points of view as humans. The random movements made by the operatorless camera makes us reconsider the role of human beings in the production of more traditional moving images.

MAAT - Sanat, Mimarlık ve Teknoloji Müzesi, Portekiz Seçkisi

Selected by MAAT - Museum of Art, Architecture and Technology, Portugal

IGOR BOŐNĀAK

**EUtopya EUtopia, 2015-2016
20'13''**

Çalışmalarında teorik metin, araştırma çalışmaları ve internet kaynaklarını kullanarak, tarihsel veriyi kavramsallaştıran Boőnak sanatçı Igor Boőnjak, şimdiki zamanın geçmiş ve gelecekle olan ilişkisiyle ilgilenir. Kişisel ve toplumsal bellekte yer eden imgelerle bugünün gerçeklik tanımını araştırır. *EUtopya* videosunda Boőnjak, toplumun sahip olduğu mevcut imkân, araç ve teknolojik altyapıyla dünyayı dönüştürme becerisinin sınırlarına dikkat çekiyor. Videoda, sanatçı tarafından resmedilen Avrupa haritası üzerinde hareket eden görüntüde, sadeleştirilmiş coğrafi unsurlar ve siyasi sınırlar, distopyaya dönüşmüş bir ütopya metaforu haline geliyor. Üç zamansal evrenin; geçmiş, şimdi ve geleceğin iç içe geçtiği videoda, salt doğruya erişimin imkânsızlığı vurgulanıyor.

Bosnian artist Igor Boőnjak uses theoretical backgrounds, research texts, and Internet sources to conceptualize historical data. He is interested in how the present relates to the past and the future. Through images engraved in personal and collective memory, he explores today's definition of reality. In *EUtopia*, Boőnjak draws attention to the boundaries of society's ability to transform the world through its available tools, skills, and technological background. As the camera moves across the map of Europe that was painted by the artist, simplified geographical elements and political boundaries become a metaphor for utopia turned dystopian. The three temporal states -past, present, and future- melt into one, emphasizing the impossibility of accessing absolute truth.

Belgrad Kùltür Merkezi, Sırbistan Seçkisi

Selected by Belgrade Cultural Centre, Serbia